

проф. Румен Иванов

Готите и България

Присъствието на готите на юг от Дунава от четвъртото столетие нататък е много сериозно. Те се настаняват тук на четири основни вълни. Има мнения, че броят им достига един милион души. Може цифрите да са преувеличени малко, но постепенно готите успяват да се слоят и претопят местното население. Според нас в VII век и особено в края, в дн. Североизточна България, траки няма. Останали са основно техни топоними и хидроними. Готите не са номади – на север от Дунава те са стояли един век, а на юг от голямата европейска река – много повече. Те населяват планинските и равнинните райони, занимават се със скотовъдство, извличат природните ресурси от планината (рударство, дърводобив), а напоследък, както се установи писмено в Крим – те засаждат грозде и произвеждат вино. У нас са установени досега 111 места с различни артефакти от готи. Те се намират и на север и на юг от Стара планина. Основни готски комплекси се документират при с. Хан Крум, Шуменско, в Нове, двете калета при Садовец, с. Кошарево до Брезник, Поповяне при Самоков и др. В 7 в. славяните са съставени от множество различни племена. Същото се отнася и за българите. Готите асимилират траките, а после пък тях славяните. Явно готското присъствие, макар е вече малобройно, е засвидетелствано при Симеон Велики. Той нарежда да се преведат Четирите слова против арианите на Атанасий от Александрия. Несъмнено в Северна България е имал още готски анклави, в които арианството не им е било никак чуждо. Много владетелски и болярски имена имат готско потекло (макар, че лицата са с българско самосъзнание) – Исперих, Телерих, Радомир, Борил, Владимир, Алдемир, Страцимир, Балдъ/Балдю, Готсул и др. В края на IX в. В бъдеще средновековната ни история трябва сериозно да се замисли относно родословното дърво на Самуил, Калоян, Борил, Стрез.